

«Թափանցիկ տեղական ինքնակառավարում»

այն է՝ համայնքաղետարաններում հերթադափրում սահմանել, որդեսայի օրական գոնե մի աշխատակից լինի աշխատավայրում: Խեղճ աշխատանքային օրենսդրություն...

Գեղամաբակում հանդիդեցին նախկին ավագանու անդամ Արմեն Դանիելյանին: Նա չի աշխատու, զբաղվում է իր սնտեսությամբ: Դամայնաբաղեցարան որեւէ հարցով չի դիմել, թեղետեւ իրեն ամենից շատ հուզում է գործազրկության հարցը, որի կաղակցությամբ ավելորդ է համարում դիմել Տեղական իշխանություններին: Տեղյակ է Վեցին ժողովի մասին, որին չի մասնակցել, սակայն լսել է, որ ինչ-որ օգնության մասին եր խոսեց: Պիտի գարի, կորնգան ցանեն ու հատկացնեն համայնքի բնակիչներին: Բանն այն է, որ համայնքի բնակիչները սեփական հող չունեն, բանի որ տարիներ առաջ, նախորդ համայնքաբեկի դաւանակարման ժամանակ Վեցինիս խորհրդով մարդիկ իրաժարվել են ի-

Գեղամաբակի համայնքաղեց Գ. Բարսեղյանը, Երա հոր՝
ավագանու անդամ Վ. Բարսեղյանի հավաստմամբ, Վնաս-
ված ջրատարը վերանորոգելու նոյատակով 1500 ԱՄՆ դրամ
գոմար է ծախսել իր գրանից էվսկավալսորի, զողման եւ այլ
աշխատանքների համար: Դամայնադրանի կահավորու-
թը նույնուս իրականացրել է իր միջոցների հաւային, բանի որ
համայնքադրանը միջոցներ չունի: Եկ սա այն դեմքում,
եթե համայնքադրանը ունի տարիների աղառներ, ամիս-
ներ շատումակ չվարձառվող համայնքադրանի աշխա-
տակիցներ, ներառյալ՝ համայնքադրեց: Այդ դեմքում որտեղից
են այդ միջոցները: Ավագանու անդամ Վ. Բարսեղյանը դա-
տախանում է: «Ես շատ գիտեմ որտեղից»: Աղա «հայտնաբե-
րում» է եկանտի աղօյուսները: «Կինը մանկավարժ է աշխա-
տում: Ես ել հայրն եմ, անասուններ եմ դահում եւ օժանդա-
կում եմ իրեն: Այսիմու՞ եթե ես իրեն չօժանդակեմ, ինը չի

ԳԵՂԱՐՔՈՒՆԻՒԹ

Ավագանու նիստ՝ ընտանելկան սեղանի ժուրդ

Նկարագրվածը Գեղամաբակի տեղական իննակառավարման մասին միակ եւ վերջին տպավորությունը կարող է լինել, եթե զյուղի բնակիչներն իրենց դատկերացումներով չլրացնեն այն

Առաջին գրուցակիցը՝ Գրեսա Ազագյանը, բազմանդամ ընտանիքի մայր է: Ընտանիքում 7 տունչ են: Ինքը համայնքաղետարան չի գնում. տանը ընդունված է, որ նման գործերով գրադարձ ամուսինը: Չի կարողանում հիշել, թե Վերջին 2 ամսում ինչ աշխատանքներ է կատարել համայնքաղետարանը: Միայն կարող է ասել, որ 7 ամիս առաջ իր եւ 3 այլ ընտանիքների մեղվափեթակներ են տվել: Դամայնքաղետարանի աշխատողներից միայն հավատարարին է ճանաչում: Ազագյանու անդամներին Գրեսա Ազագյանը չի ճանաչում: Իսկ համայնքի խնդիրներից նրան ամենից շատ մտահեղութ է խմբութ ջրի հարցը: Եթե կարողանուած տնամերձ հողամասում գոնե կարտոֆիլ ցանել, բանի որ ամուսնը ջրի հարցն ավելի է սրվում: Գյուղում 1 աղբյուր ունեն, եւ երբ հարեւան գյուղերի բնակչներն արգելափակում են Գեղամարակի ջուրը. իրենի հարկադրված «Եթի դաշկով» ու ձեռովկ Շատօրեի գյուտից են ջուր թրում: Իսկ Գեղամարակը Շատօրեից ունի 1 կմ հեռավորությամբ է:

Համայնքի միակ առջևութից ջուր կրող 2 կանայք Մարիեսա եւ Մարիամ Դանիելյանները, հավատացնում են, թե համայնքաղեց «լավ տղա է», «խեղճ օգնում է, երբ Այրից կամ մեկ այլ գյուղից ջուրը կտրում են», զնում եւ կարգավորում է: Կերցին անգամ 2-3 ամիս առաջ են եղել համայնքաղետարանում, երբ ինչ-որ ժողով են իրավիրել եւ համայնքի բնակիչներին տեղեկացրել, թե կորնգան է ցանվելու, բայց սնտեսություններն իրեն դեմք է հավատեն բերք: Դռա վերաբերյալ դիմում էլ են գրել, սակայն այդուս էլ չկարողացան ներկայացնել դիմումի բովանդակությունը: Համայնքաղետարանի աշխատողներից ճանաչում են համայնքաղետին, հավատարարին, Արքուրին եւ Վալերին, սակայն չգիտեին, թե նրանցից ո՞վ է հաշվարած: Եթե հարց է լինում, ուղղակի դիմում են համայնքաղետին: Մեր այն հարցին, թե երբ համայնքաղետարանը փակ է լինում, սակայն հարկ է լինում դիմել համայնքի դեկազրին, ինչողեւ են վարվում, Դանիելյանները կրկին հավատացրին, թե համայնքաղեց «ուս-ուս է գալիս», եթե դետ, «զանգ են տալիս, գալիս է» (համայնքաղեց Վարդենի խղանում է բնակվում): Ավագանու անդամներին նույնութեան ճանաչում, չնայած գիտեն, որ նման մարդիկ կան:

Գեղամաբակը Գեղարկումիի մարզի Վարդենիսի վարչական շրջանում է, բայց ոչ ամենափոքր: Գյուղում ապրում է 22 ընտանիք, 107 փաստագիր բնակիչ: Եվ այս փոքր համայնքի բնակիչները չգիտեն, թե ովքեր են իրենց ավագանու անդամները, որին է իրենց համայնքի բյուջեն:

Մեկ այլ առանձնահատուկ խնդիր է Վարդենիսի զարչացարածի որոշ գյուղական համայնքների ղեկավարների տվյալ համայնքում միայն իրավաբանորեն «բնակվելու փաստը» Ծուրջ 8 գյուղական համայնքների ղեկավարների փաստացի բնակության Վայրն ուժի է, մինչդեռ տվյալ համայնքների բնակիչների համար այս երեսույթը բնակ արտադրությունը չէ: Սա չի նշանակում նաև, թե Ծովոն համայնքում բնակվելու արդեն համայնքի ղեկավարի լավ աշխատանքի կամ աշխատանքային ռեժիմի դադուղանման գրավականները:

Երբ գյուղական համայնքներում աշխատամիային ռեժիմը չղափական էլեկտրաէներգիա մասին մեր մտահոգությունը կիսեցինք Գեղարքունիքի փոխմարզութեան Ա. Ղոկասյանի հետ, նաև, իրենց լուծում, մեզ փոխանցեց մարզութարանի դիրքորոշումը:

Գեղամարակի համայնքաղետարանի դուռը միշտ փակ է
որովհետեւ համայնքաղետը մարզպետարանում

թենց հողերից՝ նոյաս ստանալու համար։ Վարձակալու թյամբ էլ չեն մշակում, բանի որ «ուժները չի դառնում»։ Նա 2 անգամ ավագանու անդամ է եղել, բայց ո՞ր քվերին, ոչ մի կերպ չկարողացավ մտարել։ «Դամայնաբետարանում փակցված որեւէ հայտարարության ծանոթացել է ընթացիկ տարում»,- մեր հարցին զրուցակիցս կրկին դարասխանում է. «Մենակ լսում ենք, որ ընտրություններ են, եղան բան, ուրիշ ոչինչ...»։

Հուտախոփյուն մեզ՝ հաջողվեց գտնել համայնքի ավագանու անդամներից մեկին՝ Վիկենոյի Բարսեղյանից՝ համայնքի ղեկավար Գագիկ Բարսեղյանի հորը, ումից էլ իմացանք, որ «համայնքաթեարանը գնացել է Գավառ»:

Նա հիւռում է, որ ավագանու վերջին նիստը եղել է 1 ամիս
առաջ եւ ննարկել են հաջորդ տարվա բյուջեի հարցերը.
Ինչ-ինչ, քայլ ցաւ առաջարկեմ համայնք է Գեղամարքակը
քննարկում է 2008 թ. համայնքային բյուջեն, երբ դեռևս նն-
արկման միուսում է 2008 թ. տեսական բյուջեի նախագիծը.

մարզան վկրթութեան բյուջեի շայեակութեան թե ոստի ի՞նչ հարցեր են բնարկվել պազանու վերջին օհսուում, Վ. Բարսեղյանը փորձու է եզրափակել հարցու-փորձը. «Զգիտեմ, ես բացակա եմ եղել»: Վերջին 2 ամսում համայնքառեարան կատարած աշխատանիներից մեր գրուցակիցը, գյուտի մյուս բնակիչների նման, հիշատակում է խմելու ջրի արգելափակման, խողովակները վճասելու դեմում համայնքի ղեկավարի միջամտությունը:

կարող աշխատել: Ես ել եմ մանկավարժ աշխատում: Իմ գոյարով, իմ հարսի գոյարով իմ տղան զյուղացես է: Ես մեր գոյարները տախս ենց իրեն, իմ անասուններն այս տարի 42-ն էին, 32 հատը ծախել եմ, փողը տվել եմ իրեն»: Թե որո՞ւն ժամանակ կարող է այսողքս աղբել Բարսեղյանների ընտանիքը՝ սեփական եկամուտների հաշվին համայնքը դահիճով, ընտանիքի հայրը դատասխանում է: «Բա որ կառավարություն չկա, ինչ կարող եմ անել: Ասիրյան իմ փողը ներդնում եմ տղախս հանար, որ նա չքողմնի-հեռանա հանրադիտությունից»:

2007 թ. ԳԵՂԱՄԱՔՐԱԿԻ ԽԱՆԱԳԻՐԻ ԲՐՈՒՏԸ Է ՄՈՒՏ-
ԽԱԳՐՎԵԼ ԾՈՄԸ 900 ԽԱԶՎՐ ԴՐԱՄ: ԴՈՏԱԳԻՒԱ ՀԵՆ ՍՏԱ-
ԳԵԼ, ԹԵՂԵՏԵԼ ԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՆ ՍՏԱԳԵԼ ՈՒ ԽԱՆԱՊՐԱՏԱՍ-
ԽԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻց հետո ՍՊԵՍԻ ԵՆ ՏԱՐԻՆԵՐՆՎ ԿՈՒՏԱԿ-
ՎԱԾ ԱՅԽԱՏԱՎԱՐՃԻ ՊԱՐՏԻԵՐԻ ՄԱՐՄԱՆԸ: Այդ ա-
Պառիների մարման ուժից ճանապարհ, բացի դեսա-
կան աջակցության միջոցնվ կարգավորումից, իրենի
չեն տեսնում:

7. Դամայնադեսարանի աշխատողներին Վ. Բարսե-
յանը ճանաչում է: Նրանք բոլորը, քաղի հավատառա-
րից, Կարդենիսի ընակիցներ են, իանի որ համայնքա-
դեսարանի աշխատակիցներն օրենի դահանջով դեմք
է ունենան բարձրագույն կրթություն, իսկ համայնքում
բարձրագույն կրթություն ունեցողներ չկան: Այս աշ-
խատողներն են աշխատավարձ չեն ստանում, աշխա-
տանի ներկայանալիս ել ըստում են ավտորուտով հետ
վերադառնալ մինչեւ աշխատանիքին օվա ավարտը,
իանի որ Գեղամաբակ-Կարդենիս երթուղում աշխատող
ավտորուտը օրական 1 երթ է իրականացնում: Դամայն-
իային ենթակայության 2 հիմնարկում՝ ակումբում եւ
գրադարանում, աշխատողներ չունեն, իանի որ համայն-
քը չի կարողանում վարձատել նրանց:

Վ. Բարսեղյանը համայնքի ընակիչներին «աֆերիստ» է համարում, քանի որ վերջիններս հրաժարվել են սեփական հողամասերից ընտանեկան նյաս սահացու համար: Սակայն, ինչողևս դարձվեց, 22 ընտանիքից միայն 3-ը է նորաստառ:

Դամայնի ավագանու անդամներից մյուս երկուաը Ծովանդես համայնի ղեկավարի ընտանիի անդամներն են՝ Կինը եւ մայրը՝ Լյուիս եւ Անահիտ Բարսեղյաններ։ Անահիտին առջևոր Էզվեկ Թովմանսարն է,

Դր: Ազագաստոսերից չուրուց Կովկա Խոհանոյած է,
հաւառաված է Գեղամաքակում, սակայն մշտադես
ակվում է Վարդենիս Խաղաքում եւ, կարծես թե, համայնքի
կավարի ազգականը չէ: Այս դարագայում, երբ ազագա-
նիս կարելի է հրավիրել ընտանեկան ճաշի սեղանի
արջ, ավելորդ է խոսել համայնքի Ենթակայացուցչական
ուժմի դերակատարության եւ համայնքի դեկավարին հա-
կուկիո դառնալու՝ ավագանու առամբելության մասին:

Ծովականութեան համայնքներում «ընտանեկան» կամ «գրղանային» լազարու կազմավորման դատապահներից մեկն այն է, որ մայնի անդամները ավագանի առաջարկելու Եւ դրա մար ընտանեկան մուտքելու ցանկություն չունեն: Մյուս սահմանող ավագանու դերի բյուրը բոնում է: Դենց այս սի համայնքներում ՏԻՄ-երը եւ մասնավորապես համայնքների դեկազարները հայտնվուած են մենաշնորհաւերերի թերուած: Տղավորությունն այնուհին է, որ համայնքը, որն ի բյուջե եւ սահմանուած է դեսական դրտացիաներ, գոյություն ունի մեկ ընտանիքի Եւ նրա քարգավաճան համար:

«Մենք վճարում ենք առաջիկ չենք: Գողություն չենք անում, մենք թալանում: Տնով աշխատում ենք, մենակ թե համայն-
տեսք աշխատավարձ չի սանում: Աշխատավարձ ենք
անում, գլուխ դահում ենք: Մի խոսքով՝ մենք բոլորս ա-
սում ենք, որ համայնտադեսն աշխատի»,- ամփոփում է
մայնտադեսի հայրը:

